

[Knud Jøspersen.]

bliver ikke mere rigtigt af denne grund. Jeg er ikke så bekymret over, at figenbladet faldt, det var også det højeste, jeg kunne svinge mig op til.

Men man får da denne naturlige tanke, at hvis det end ikke er et figenblad, hvorfor i Herrens navn skal det så afskaffes. Det er asocialt, siger hr. Glistrup. Ja, det er da muligt, det er asocialt; jeg tror snarere, det er kommet til verden på baggrund af et asocialt skattesystem.

Det forslag, der ligger, er i hvert fald mere asocialt, og det har hr. Glistrup ikke kunnet snige sig uden om. Der er de forklaringer med 55.000 kr., og at det slår sognets fattige ihjel, men jeg fik intet svar på, hvad man har i gennemsnitsindtægt, hvis man er lønarbejder, dér er man kontrolbar. Det er lidt vanskeligt at sige til de arbejdsløse, at de har haft et privatforbrug, der ligger meget over deres understøttelse, det kan man regne sig frem til. Nej, det, der ligger her, er, at vi skulle have en effektiv kontrol og en effektiv ligning, sådan at al faktisk fortjeneste blev beskattet. Indtil det sker, er det kun et figenblad, men lad os holde fast ved det, det kan være begyndelsen til noget andet.

(Kort bemærkning).

**Bernhard Baunsgaard (RV):**

Jeg har lyst til at sige til hr. Glistrup, at som regel holder hr. Glistrup sig dog til de forhold, vi taler om, når han taler fra denne talerstol. Det gør han ikke i dag, for selvfølgelig rammes den mand, jeg omtalte, af de regler, vi har sat her, men han rammes naturligvis ikke, hvis han gør noget helt andet. Det er netop det, vi alle sammen har sagt heroppefra, at det, vi nu tager fat på med nulindkomsterne, er kun en flig af problemerne. Nu skal vi se, om vi kan bruge disse regler mod denne flig, og så er det da meningen, vi vil gå videre. Jeg kan love hr. Glistrup, at så længe vi har nogen chance for at fortsætte kampen mod de nulindkomster, som hr. Glistrup og andre lignende skaber, så skal den kamp blive fortsat.

Det er uanstændigt, at nogen unddrager sig deres pligter over for samfundet på den måde. Jeg forstår godt, at der skal føres en sådan kamp her i eftermiddag, for vi rammer jo nogle, for få desværre, men vi rammer nogle med det her. Og skattemyndighe-

derne skønner jo ikke ud i den blå luft, de foretager en nøje gennemgang af mandens regnskaber. Det, jeg talte om, var en konstateret indtægt på 300.000 kr., som man altså ikke synes skal være med til at bidrage til det fælles samfund, til trods for at han har et privatforbrug på 90.000 kr.

Så siger hr. Glistrup — nu er sognets fattige vel nogenlunde gledet ud, nu er det de små og nye: lad os bare slå de små mennesker ihjel. Men det er jo ikke de små. De skal have et privatforbrug på den anden side af de 55.000 kr. Det er ikke den nyetablerede, der har det. Han skal have lov til at bygge sin virksomhed op, og han får lov til at bygge sin virksomhed op med denne lov. Der må dog være grænser for, hvad man prøver på at bilde folk ind selv fra denne talerstol, hvor der ikke sker noget, ligegyldigt hvad man siger.

**Ove Hansen (S):**

At fremskridtspartiet vil værne om skatteydere med nulindtægter, forbavser mig ikke. Det er et af partiets programpunkter. Men at øvrige partier i denne folketingsaal vil værne om disse, forstår jeg simpelt hen ikke. Hvis en skatteyder et år ikke har haft nogen indtægt eller har haft en lav indtægt, så er det klart, at han skal fritages for at svare skat, men når han kommer ned på nul i kraft af — somme tider ved misbrug af — afskrivningsregler, henlæggelser, så synes jeg, at når vi nu — og heldigvis — har begunstiget erhvervslivet med gode afskrivningsregler, så må det være et minimumskrav fra det offentlige side, at man i hvert fald svarer skat af det, der er brugt til at leve for, nemlig privatforbruget. Her er tale om en minimumsbeskatning, og jeg så meget gerne, at et folketing forlangte dette.

Vi taler om dem, der er lavtlønnede her i vort land, folk, der har 50.000 kr. og 60.000 kr. i indtægt. Men her taler vi om de bedrestillede, der ofte besidder store formuer, men møder med nulindtægter. Nu vil man værne om og skåne disse. Det synes jeg er helt urimeligt.

Jeg vil gerne medvirke til at skabe ordentlige forhold for erhvervslivet, og det har vi gjort. Men hvis der er misbrug, må vi gribe ind, og det er det, man her har gjort, bare i et beskedent omfang.

Og må jeg så lige sige til slut, at det skuf-